

У КРАЇНА
ШАРІВСЬКА СЕЛИЩНА РАДА
БОГОДУХІВСЬКОГО РАЙОНУ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
У сесія VII скликання
РІШЕННЯ

Від 10 лютого 2016

№60-УII

**Про внесення змін до рішення
Шарівської селищної ради від
09.07.2015 №762-VI «Про податок на
майно» (XLVIII сесія VI скликання)**

Відповідно до Податкового кодексу України, зі змінами, внесеними Законом України “Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році” від 24.12.2015 №909-VIII, керуючись пунктом 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», **Селищна рада**

ВИРИШИЛА:

1. Внести зміни до рішення Шарівської селищної ради від 09.07.2015р. №762-VI «Про податок на майно» (XLVIII сесія VI скликання), виклавши пункти 1,2 в такій редакції:

«1. Встановити на території населених пунктів Шарівської селищної ради податок на майно у складі:

- податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- транспортного податку;
- земельного податку.

2. Затвердити:

- 1) Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додаток 1);
- 2) Положення протранспортний податок(додаток 2);
- 3) Положення про плату за землю (додаток 3) ».

3. Вважати таким, що втратили чинність з 01 січня 2016 року:

- рішення селищної ради від 09.07.2015р. №762-VI «Про податок на майно» (XLVІІІ сесія VI скликання), крім пункту 3;
- рішення селищної ради від 28.01.2015р. №714-VI «Про затвердження розмірів орендної плати за землю несільськогосподарського призначення на території Шарівської селищної ради» (XLІУ сесія VI скликання), крім пункту 3;

4. Секретарю селищної ради Мороз С.П. оприлюднити інформацію про дане рішення в засобах масової інформації та на відповідному стенді селищної ради.

5. Дане рішення набирає чинності з 1 січня 2016 року .

6. Контроль за виконанням рішення покласти на постійні комісії: планово-бюджетну (голова Деркач Ю.В.), та з питань агропромислового комплексу, земельних відносин та екології (голова Чумаченко М.П.)

Селищний голова

А.О.Бабак

Додаток 1
до рішення селищної ради
10.02.2016 № 60-VII
(У сесія VII скликання)

Положення

про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

1. Визначення понять

1.1. Об'єкти житлової нерухомості – це будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки.

1.1.1. Будівлі, віднесені до житлового фонду, поділяються на такі типи:

- а) житловий будинок — будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу — житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;
- б) прибудова до житлового будинку — частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;
- в) квартира — ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;
- г) котедж — одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площині для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;
- і) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах — ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двос чи більше квартирнаймачів;

1.1.2. садовий будинок — будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площині забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

1.1.3. дачний будинок — житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку.

1.2. Об'єкти нежитлової нерухомості- будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

- а) будівлі готельні — готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;
- б) будівлі офісні — будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;
- в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдалні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;
- г) гаражі -гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;
- і) будівлі промислові та склади;
- д) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);
- е) господарські (присадибні) будівлі — допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погреби, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;
- ж) інші будівлі.

2.Платники податку

2.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

2.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

- а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;
- б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

3.Об'єкт оподаткування

3.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

3.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

і) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням селищної ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються одинокими матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

с) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначенні для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

4. База оподаткування

4.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

4.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав

на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

4.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площини кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

5. Пільги із сплати податку

5.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості — на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості — на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), — на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

5.2. Звільняються від сплати податку з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості:

- а) що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями);

б) фізичні особи з об'єктів нежитлової нерухомості: господарські (присадибні) будівлі відповідно до підпункту «е» в підпункті 1.2 пункту 1 цього Положення;

в) інваліди по зору, інваліди та учасники бойових дій, учасники ліквідації аварії на ЧАЕС, учасники АТО, пенсіонери (за віком).

Пільги з податку з об'єктів житлової нерухомості, для фізичних осіб не надаються на:

об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподатковуваної площині, затвердженої рішенням міської ради;

об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

Селищна рада до 1 лютого поточного року подає до контролюючого органу за місцевонаходженням об'єкта житлової нерухомості відомості стосовно пільг, наданих ними відповідно до абзацу першого та другого цього підпункту.

6. Ставка податку

6.1. Ставки податку у відсотках розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування становлять:

а) для об'єктів житлової нерухомості

0,5	-житлові будинки та квартири, що перебувають у власності фізичних осіб;
1,0	-житлові будинки та квартири, що перебувають у власності юридичних осіб;
1,0	-житлові будинки та квартири, що використовуються не за цільовим призначенням (надаються в оренду, використовуються під офіси та інше)

б) для об'єктів нежитлової нерухомості за видами господарської діяльності

0,5	-дитячі спортивно-розважальні центри, оздоровчі табори, будівлі ринкової інфраструктури, в тому числі торговельні майданчики
1,5	-столові, кафе, бари, ресторани, розважальні заклади, офісні приміщення, бізнес-центрі
2,0	-магазини, банківські установи, АЗС, АГЗС, СТО, автомийки

1,0 -інні нежитлові об'єкти

7. Податковий період

7.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

8. Порядок обчислення суми податку

8.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

- а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» підпункту 5.1 пункту 5 цього Положення та відповідної ставки податку;
- б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» підпункту 5.1 пункту та відповідної ставки податку;
- в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту «в» підпункту 5.1 пункту 5 цього Положення та відповідної ставки податку;
- г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів «б» і «в» цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості;
- і) за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи — платника податку, загальна площа якого перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку), сума податку, розрахована відповідно до підпунктів «а»-«г» цього підпункту, збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку).

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

8.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 8.1 пункту 8 цього Положення, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, міської ради за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилання (вручения) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам — нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

8.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

- об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
- розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;
- права на користування пільгою із сплати податку;
- розміру ставки податку;
- нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручач) йому нове податкове повідомлення-рішення.

Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

8.4. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денної строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

8.5. Платники податку — юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формулою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 ПК України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою — платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

9. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком

9.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника — починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

9.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про переход прав власності.

10. Порядок сплати податку

10.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до місцевого бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

11. Сроки сплати податку

11.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами — протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами — авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Секретар ради

С.П.Мороз

Положення

про транспортний податок

1. Платники податку

1.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього Положення є об'єктами оподаткування.

2. Об'єкт оподаткування

2.1.Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 750 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, виходячи з марки, моделі, року випуску, типу двигуна, об'єму циліндрів двигуна, типу коробки переключення передач, пробігу легкового автомобіля, та розміщується на його офіційному веб-сайті»;

3. База оподаткування

3.1. Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього Положення.

4. Ставка податку

Встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього Положення.

5. Податковий період

5.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

6. Порядок обчислення та сплати податку

6.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

6.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам — нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

6.3. Органи внутрішніх справ зобов'язані до 1 квітня 2015 року подати контролюючим органам за місцем реєстрації об'єкта оподаткування відомості, необхідні для розрахунку податку.

З 1 квітня 2015 року органи внутрішніх справ зобов'язані цомісячно, у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

Форма подачі інформації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

6.4. Платники податку — юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формулою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою — платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

6.5. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником — починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

6.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

6.7. У разі силиву п'ятирічного віку легкового автомобіля протягом звітного року податок сплачується за період з 1 січня цього року до початку місяця, наступного за місяцем, в якому вік такого автомобіля досяг (досягне) п'яти років.

6.8. У разі незаконного заволодіння третьою особою легковим автомобілем, який відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього Положення є об'єктом оподаткування, транспортний податок за такий легковий автомобіль не сплачується з місяця, наступного за місяцем, в якому мав місце факт незаконного заволодіння легковим автомобілем, якщо такий факт підтверджується відповідним документом про внесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань, виданим уповноваженим державним органом.

У разі повернення легкового автомобіля його власнику (законному володільцю) податок за такий легковий автомобіль сплачується з місяця, в якому легковий автомобіль було повернено відповідно до постанови слідчого, прокурора чи рішення суду. Платник податку зобов'язаний надати контролюючому органу копію такої постанови (рішення) протягом 10 днів з моменту отримання.

6.9. У разі незаконного заволодіння третьою особою легковим автомобілем, який відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цієї статті є об'єктом оподаткування, уточнююча декларація юридичною особою — платником податку подається протягом 30 календарних днів з дня внесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

У разі повернення легкового автомобіля його власнику уточнююча декларація юридичною особою — платником податку подається протягом 30 календарних днів з дня складання постанови слідчого, прокурора чи винесення ухвали суду.

6.10. Фізичні особи — платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем своєї реєстрації для проведення звірки даних щодо:

- а) об'єктів оподаткування, що перебувають у власності платника податку;
- б) розміру ставки податку;
- в) нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів (зокрема документів, що підтверджують право власності на об'єкт оподаткування, перехід права власності на об'єкт оподаткування, документів, що впливають на середньоринкову вартість легкового автомобіля), контролюючий орган за місцем реєстрації платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкліканим).

Фізичні особи — нерезиденти у порядку, визначеному цим пунктом, звертаються за проведенням звірки даних до контролюючих органів за місцем реєстрації об'єктів оподаткування.

7. Порядок сплати податку

7.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

8. Строки сплати податку

8.1. Транспортний податок сплачується:

а) фізичними особами — протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами — авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступає за ~~за~~ ^з кварталом, які відображаються в річній податковій декларації

Секретар ради

С.П.Мороз

Положення про плату за землю

1. Платники податку:

- 1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (пайв);
- 1.2. землекористувачі.

2. Об'єкти оподаткування

- 2.1. земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- 2.2. земельні частки (пай), які перебувають у власності.

3. База оподаткування земельним податком

нормативна грошова оцінка земельних ділянок, розташованих у межах населених пунктів з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до п.13 цього порядку;

площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

Рішення селищної ради щодо нормативної грошової оцінки земельних ділянок, розташованих у межах населених пунктів, офіційно оприлюднюється нею до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настас за плановим періодом.

4. Ставка земельного податку за земельні ділянки

Ставка земельного податку становиться в межах граничних розмірів, визначених у статті 274, 277 Податкового кодексу України у відсотках від їх нормативної грошової оцінки, що с додатком 1 до цього Положення.

5. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

5.1. Від сплати податку звільняються:

- 5.1.1. інваліди першої і другої групи;
 - 5.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
 - 5.1.3. пенсіонери (за віком);
 - 5.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;
 - 5.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.
- 5.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 5.1 цієї статті, поширюється на

одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

- 5.2.1. для ведення особистого селянського господарства — у розмірі не більш як 2 гектари;
- 5.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах — не більш як 0,25 гектара, в селищі — не більш як 0,15 гектара;
- 5.2.3. для індивідуального дачного будівництва — не більш як 0,10 гектара;
- 5.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів — не більш як 0,01 гектара;
- 5.2.5. для ведення садівництва — не більш як 0,12 гектара.

5.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

6. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб

6.1. Від сплати податку звільняються:

- 6.1.1. санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів; дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форми власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;
- органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури, заклади, установи та організації, спеціалізовані санаторії України для реабілітації, лікування та оздоровлення хворих, військові формування, утворені відповідно до законів України, Збройні Сили України та державна прикордонна служба України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

- 6.1.4. громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством.

7. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком

7.1. Не сплачується податок за:

7.1.1. сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднених сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства;

7.1.2. землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

7.1.3. земельні ділянки державних сортовипробувальних станцій і сортодільниць, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур;

7.1.4. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування — землі під проїздною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання наливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, пайв) належить державі;

7.1.5. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також

гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

7.1.6. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв.

7.1.7. земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безплатній основі.

7.1.8. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

8. Особливості оподаткування платою за землю

8.1. Селищна рада до 25 грудня року, що передує звітному, подає контролюючому органу за місцевознаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам.

Нові зміни щодо вказаної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися вказані зміни.

8.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настас за місяцем, у якому втрачено це право.

8.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окрім будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи уразі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (аренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

9. Податковий період для плати за землю

9.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

9.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

10. Порядок обчислення плати за землю

10.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва, іщомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

10.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формуєю, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання іщомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

10.3. Платник плати за землю має право подавати іщомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

10.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

Уразі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

10.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникам до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формуєю, встановленою у порядку визначеному статтею 58 ПК України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником — починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове

повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

10.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

- 1) у рівних частинах — якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або один з таких осіб-власників, визначений за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;
- 2) пропорційно належній частціожної особи — якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;
- 3) пропорційно належній частціожної особи — якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площині будівлі, що знаходитьться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

10.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 5.1.цього Положення за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

11. Строк сплати плати за землю

11.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою. У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

11.2. Облік фізичних осіб — платників податку і нарахування відповідних сум проводяться цюろку до 1 травня.

11.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця

протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

11.4. Податкове зобов'язання зплати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцевознаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

11.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

11.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

11.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

11.8. Власник нежилого приміщення (їого частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

12. Орендна плата за землю

12.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, подають до 1 лютого контролюючому органу переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформує контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

12.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

12.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

12.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем в залежності від виду цільового призначення земельної ділянки відповідно до ставок, що є додатком 2

до цього Положення. При цьому річна сума платежу не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки і не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

12.5. Розмір орендної плати може перевищувати граничний розмір орендної плати та ставки орендної плати, встановлені у додатку 2 до цього Положення, у разі визначення орендаря на конкурентних засадах.

12.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

12.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати та строк сплати застосовується відповідно до вимог пунктів 9,10,11 цього Положення.

13. Індексація нормативної грошової оцінки земель

13.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

13.2. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок підлягає індексації відповідно до діючого законодавства України.

Секретар селищної ради

С.П. Мороз

Додаток I
до Положення про плату
за землю (додаток 3
рішення селищної ради
10.02.2016 № 60-VII)

**Ставка земельного податку за земельні ділянки
у відсотках до нормативної грошової оцінки на 1 січня поточного року**

	Категорія/ функціональне використання земельної ділянки	Ставка земельного податку
1	Сільськогосподарські угіддя:	
1.1	-рілля, сіножаті та насовища	0,1
1.2	-багаторічні насадження	0,03
3	Нелісові землі, що використовуються для потреб лісового господарства	0,1
4	Земельні ділянки (в межах населених пунктів), зайняті житловим фондом, гаражно-будівельними, дачно-будівельними та садівницькими товариствами, індивідуальними гаражами, садовими і дачними будинками фізичних осіб, а також за земельні ділянки, надані для потреб сільськогосподарського виробництва, водного та лісового господарства, які зайняті виробничими, культурно-побутовими, господарськими та іншими будівлями і спорудами	0,03
5	Земельні ділянки громадського призначення	1,0
6	Землі технічної інфраструктури (землі виробництва електроенергії та газу, землі розподілення тепла, землі збору, очищення та розподілення води)	1,0
7	Землі транспорту, зв'язку (землі наземного і підземного транспорту (землі шляхів, землі автомобільного, залізничного транспорту), землі водного транспорту, землі авіаційного транспорту, землі пошти і зв'язку.	1,0
8	Земельні ділянки зайняті виробничими, господарськими та іншими будівлями і спорудами комунальних підприємств, які надають житлово-комунальні послуги	0,01
9	Землі під водою (з площею акваторії до 50 та включно)	0,2
10	Інші земельні ділянки, не вказані в п.1-7	1,0
11	Земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено (у відсотках від нормативної грошової оцінки одиниці площи ріллі по області)	4,0

Секретар селищної ради

С.П.Мороз

Додаток 2
до Положення про плату
за землю (додаток 3
рішення селицької ради
10.02.2016 № 60-VII)

Ставки орендної плати

№ з/п	Категорія земель і основне цільове призначення земельних ділянок комунальної власності, переданих в оренду	Відсотки від нормативної грошової оцінки земельної ділянки
I	Землі сільськогосподарського призначення	
	- для ведення товарного сільськогосподарського виробництва	3,0
	- для ведення особистого селянського господарства	3,0
	- для індивідуального садівництва	3,0
	- для колективного садівництва	3,0
	- для городництва	3,0
	- для сінокосіння і випасання худоби	3,0
	- для іншого сільськогосподарського призначення	3,0
II	Землі комерційного використання	
	- для обслуговування торговельних майданчиків	5,0
	- для ведення торговельної діяльності та надання послуг: площею земельної ділянки до 100 м.кв. (включно 100)	12,0
	- для ведення торговельної діяльності та надання послуг: площею земельної ділянки більше 100 м.кв. до 1000 м.кв.	3,0-5,0 (з урахуванням віковільних факторів)
	- для ведення торговельної діяльності та надання послуг: площею земельної ділянки від 1000 м.кв. і більше	3,0
III	Землі житлової та громадської забудови	
1.	Землі житлової забудови:	
	- для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка)	3,0
	- для будівництва і обслуговування багатоквартирного житлового будинку	3,0
	- для будівництва індивідуальних гаражів	3,0
	- для колективного гаражного будівництва	3,0
2.	Землі громадської забудови:	

	- для будівництва та обслуговування об'єктів туристичної інфраструктури та закладів громадського харчування	11,0
	- для будівництва та обслуговування будівель кредитно-фінансових установ	11,0
	- для будівництва та обслуговування будівель ринкової інфраструктури, в тому числі торгівельних майданчиків	5,0
	- для будівництва та обслуговування будівель закладів побутового обслуговування	11,0
	- для будівництва та обслуговування інших будівель громадської забудови:	
	складських приміщень	7,0
	АЗС, АГЗС, СТО, пунктів вулканізації	12,0
	- іншого призначення	5,0
IV	Землі рекреаційного призначення	
	- для індивідуального дачного будівництва	3,0
	- для колективного дачного будівництва	3,0
	- для будівництва та обслуговування об'єктів рекреаційного призначення	5,0
V	Землі водного фонду	
	- для експлуатації та догляду за водними об'єктами	3,0
	- для облаштування та догляду за прибережними захисними смугами	3,0
	- для експлуатації та догляду за гідротехнічними, іншими водогосподарськими спорудами і каналами	3,0
	- для сінокосіння	3,0
	- для рибогосподарських потреб	3,0
	Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення	
VI	Землі промисловості:	
1.	- для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості	

площою земельної ділянки: до 1 га

5,0

від 1 до 3-х га

4,0

від 3-х га і більше

3,0

-для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд технічної інфраструктури (виробництва та розподілення газу, постачання пари та гарячої води, збирання, очищення та розподілення води) 7,0

-для виробничої діяльності громадянам та фізичним-особам підприємцям 3,0

2. Землі транспорту: - для розміщення та експлуатації будівель і споруд залізничного транспорту

7,0

VII. Землі зв'язку - для розміщення та експлуатації об'єктів і споруд телекомуникацій

12,0

- для розміщення та експлуатації будівель та споруд об'єктів поштового зв'язку 7,0

VIII. Землі енергетики - для розміщення, будівництва, експлуатації та обслуговування будівель і споруд об'єктів передачі електричної та теплової енергії

7,0

Секретар селищної ради

С.П. МОРОЗ